

На столі все було!

Пилип-Полян Юрик

Одружилися молодята. Дружина Галя дає чоловікові пакунок, аби відніс її матері. Теща знала, що прийде зять Петько, тож наварила й напекла – стіл ломився від наїдків. Завершував трапезу смачний узвар. Але горілки не було – не встигла вигнати. От зятьок гарненько наївся, подякував і повернувся додому, а жона й питає:

– Ну, що там? Мати пригощала?

– Ні. Я віддав усе, що ти передала, трохи побалакали про погоду, вона дала щось там у торбині – ото й усе.

Другого дня дружина сама пішла до матері:

– Що ж ти, мамочко ріднесенька, зятя не пригостила? Він тобі що, не подобається? Сама ж казала, що це буде мені добрий чоловік. А тепер?

– Не буду, дочко, виправдовуватись. Якось про це забула – старію, мабуть. Ти пришли його до мене ще колись – я свою помилку виправлю.

За тиждень молода дружина знову дає Петрові пакунок (поклала в торбину), посилає до тещі. Той не хоче.

– Заради мене, будь ласка, віднеси, мій голубчику, — просить жінка.

Куди подітись? Узяв Петько торбину й пішов. Віддав передачу, а теща садить за стіл, ставить пляшку міцної варенухи, склянку, кладе шматок сала, хлібину, огірок, велику цибулину й ножа.

– Ти, будь ласка, сам пригощайся, чим Бог послав, а мені треба до сусідки – в неї корова має отелитися, допоможу. Поїси – двері на клямку накинй, коли йтимеш.

– Добре, – буркнув той, – накину.

Петро вихилив одну склянку, занюхав шматком хліба, налив другу, випив, закусив салом та огірком. Третю також вихилив до дна, вже й спорожнивши пляшку. Закусив салом і цибулею та й пішов додому. Щойно відчинив хвіртку, а дружина:

– Відніс? От спасибі! А мати тебе хоч пригощала?

Чоловік кивнув:

– Д-дуже гарно п-пригощала! У м-мене – чудова теща!

– Чим же пригощала?

– Н-на столі все було! – широко показав руками Петро.